

Protokół
XXXI posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
w dniu 10 czerwca 2021 roku

I. Otwarcie posiedzenia i powitanie gości

Prof. Z. Marciniak przywitał członków Rady Głównej obecnych na sali i uczestniczących zdalnie oraz zaproszonych gości.

II. Instytuty badawcze jako składowe systemu nauki w Polsce

Prof. K. Kochanek we wprowadzeniu do dyskusji stwierdził, że celem debaty jest zobrazowanie, jak ważną rolę w systemie nauki i w społeczeństwie pełnią instytuty badawcze. Referaty przedstawią dr hab. inż. Leszek Rafalski oraz prof. dr hab. n. med. Henryk Skarżyński. Prof. L. Rafalski przedstawi ogólnie problematykę instytutów badawczych, zaś prof. H. Skarżyński skoncentruje się na jednym z obszarów działalności instytutów badawczych – systemie ochrony zdrowia. Na przykładzie działalności Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu pokaże istotną rolę społeczną instytutów medycznych.

Następnie prof. Kochanek przedstawił prelegentów.

Prof. dr hab. inż. Leszek Rafalski od wielu lat pełni funkcję Przewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych. Cieszy się ogromnym szacunkiem i zaufaniem środowiska instytutów badawczych z uwagi na wieloletnią aktywną działalność na rzecz środowiska. Jest dyrektorem Instytutu Badawczego Dróg i Mostów, zajmuje się badaniami, wdrożeniami nowych rozwiązań w konstrukcjach geotechnicznych w budownictwie komunikacyjnym, prowadzi również badania dotyczące zarządzania siecią drogową, w szczególności badania związane z eksploatacją dróg oraz bezpieczeństwem ruchu drogowego. Działa w wielu krajowych i zagranicznych organizacjach technicznych i naukowych. Przez wiele lat pełnił funkcję Prezesa Akademii Inżynierskiej w Polsce.

Prof. dr hab. n. med. Henryk Skarżyński jest założycielem, organizatorem i dyrektorem Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu oraz Światowego Centrum Słuchu w Kajetanach. Jest światowej sławy otolaryngologiem, specjalistą z dziedziny implantów słuchowych, doktorem honoris causa trzech polskich i trzech zagranicznych uniwersytetów oraz członkiem wielu zagranicznych i krajowych towarzystw naukowych. Jako jedyny w historii Polak jest członkiem kilku najstarszych amerykańskich towarzystw naukowych. W środowisku międzynarodowym jest postrzegany jako jeden z liderów w dziedzinie implantów słuchowych.

Prof. M. Szczerek przypomniał, że jest to już trzecia debata Rady dotycząca problemów ustawowych pionów nauki. W każdej kadencji Rady ma miejsce przegląd problemów naukowych uczelni, instytutów badawczych, instytutów PAN.

Prof. L. Rafalski przedstawił prezentację pt. „Instytuty badawcze w nauce, szkolnictwie wyższym, gospodarce oraz ich oddziaływanie społeczne”. Duża część instytutów została powołana przed II wojną światową, m.in. Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny, Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Instytut Lotnictwa. Po wojnie powstawały instytuty związane z odbudową kraju, m.in. Instytut Nafty i Gazu, Główny Instytut Górnictwa, Instytut Metalurgii Żelaza. W latach 70 XX w. utworzono szereg małych jednostek badawczo-rozwojowych. Pod koniec lat 80 w instytutach pracowało ponad 70 tys. osób. W latach 1989-2000 nastąpiła likwidacja części jednostek i restrukturyzacja wewnętrzna, która pozwoliła na dostosowanie jednostek do potrzeb kraju. Na lata 2000-2008 przypadł okres konsolidacji, likwidacji w mniejszej skali

i komercjalizacji. Małe jednostki zostały włączone do większych instytutów, co wpłynęło na wzmocnienie ich potencjału. W latach 2008-2012 miała miejsce reforma instytutów, została uchwalona nowa, nowoczesna ustawa o instytutach badawczych. Okres 2012-2015 był okresem wzmocnienia, instytuty pozyskiwały środki na zwiększenie bazy laboratoryjnej. W ostatnich latach uległy zmianie zasady funkcjonowania instytutów w wyniku zmiany ustawy o instytutach oraz powstania ustawy o Sieci Badawczej Łukasiewicz.

W 1992 r. powołana została pierwsza Rada Jednostek-Badawczo-Rozwojowych. Od 2010 r. jest to Rada Główna Instytutów Badawczych. Jest ona ustawowym reprezentantem środowiska instytutów badawczych. Członków Rady Głównej, na 3-letnią kadencję, wybierają elektorzy, którzy zostali wybrani przez rady naukowe instytutów badawczych. W Radzie jest zachowana reprezentatywność grup instytutów proporcjonalnie do liczby osób zatrudnionych.

Obecnie funkcjonuje 99 instytutów, status Państwowego Instytutu Badawczego posiadają 23 spośród nich. Działa w nich 650 akredytowanych laboratoriów badawczych. Instytuty są finansowane z kilku źródeł – subwencja stanowi ok. 8% wszystkich przychodów, poza tym środki finansowe pochodzą z projektów krajowych i zagranicznych. W 2019 r. była to kwota 7,5 mld zł, w tym subwencja – 585,35 mln zł. Subwencja pozwala na prowadzenie badań wyprzedzających, czyli przygotowanie założeń nowych wyrobów, nowych materiałów, technologii, procedur. Instytuty współpracują z uczelniami i Polską Akademią Nauk. Tworzone są konsorcja do projektów badawczych, pracownicy instytutów uczestniczą w działalności dydaktycznej, w przypadku instytutów medycznych jest to znaczący udział w kształceniu podyplomowym i ustawicznym. Instytuty oddziałują na bezpieczeństwo Państwa, w tym na bezpieczeństwo środowiska naturalnego, zdrowia ludzi i zwierząt, roślinności i żywności oraz zasobów naturalnych i klimatu.

Prof. Rafalski przedstawił informacje na temat wpływu roku pandemii na instytuty badawcze, zebrane na podstawie ankiety przeprowadzonej w instytutach. 93% instytutów potwierdziło utrzymanie płynności finansowej, 49% z nich wykazało przychody na poziomie podobnym do uzyskanych w 2019 r., 41% instytutów skorzystało z tarczy antykryzysowej. Instytuty wskazały na utrudnienia związane z brakiem mobilności.

Następnie prof. Rafalski przedstawił główne kierunki działań Rady Głównej IB, wśród których należy wymienić: działania na rzecz zwiększenia poziomu finansowania badań naukowych, zapewnienia stabilności finansowania, szczególnie subwencji na badania wyprzedzające, dostępności do projektów, wspieranie programów wieloletnich, które są istotne dla instytutów posiadających status PIB, zmiany zasad ewaluacji, by uwzględniały przychody z realizacji prac badawczych i komercjalizacji bez ograniczeń, a także wspieranie współpracy z uczelniami, instytutami PAN, instytutami badawczymi oraz instytutami SBŁ.

Obecna forma funkcjonowania instytutów jest zbliżona do rozwiązań zagranicznych. W krajach UE oprócz sieci instytutów, działają też samodzielne instytuty nadzorowane przez ministrów.

Prof. Z. Marciniak podziękował prof. Rafalskiemu za przedstawienie informacji na temat działalności instytutów badawczych oraz Rady Głównej IB i przekazał głos prof. H. Skarżyńskiemu.

Prof. H. Skarżyński poinformował, że spośród 19 instytutów medycznych, 14 jest nadzorowanych przez ministra zdrowia. Są one ważnym ogniwem w systemie ochrony zdrowia o bardzo wysokim lub najwyższym poziomie referencyjnym. Posiadają istotny

potencjał badawczy, kliniczny i kadrowy. Jest w nich zatrudnionych ponad 17 tys. pracowników. Instytuty mogą się pochwalić doskonałą bazą szkoleniową i kliniczną wykorzystywaną w szkoleniu podyplomowym i ustawicznym oraz przeddyplomowym prowadzonym we współpracy z uczelniami. Instytuty medyczne są prekursorami w kraju i na świecie w tworzeniu programów i wdrożeniach nowoczesnych technologii. Wśród najważniejszych inicjatyw na rzecz zdrowia społeczeństwa, prof. Skarżyński wymienił: utworzenie pionu sanitarnego i wytycznych dla zdrowia publicznego w odradzającym się kraju oraz pionu epidemiologicznego w ochronie zdrowia (PZH), utworzenie programu opieki nad matką i dzieckiem, czego skutkiem było obniżenie śmiertelności noworodków i niemowląt (IMiDz, CZD, CZMP), organizacja ochrony zdrowia w walce przeciwko epidemii gruźlicy (IGiChP), zintegrowanie wielospecjalistycznej opieki w przeciwdziałaniu chorobom nowotworowym (IO) oraz opracowanie strategii rozwoju kardiologii polskiej (IK).

Następnie prof. Skarżyński przedstawił osiągnięcia Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, które miały bezpośredni wpływ na rozwój nauki w kraju i na świecie. Instytut opracował i wdrożył model funkcjonowania ucha wewnętrznego jako pierwszego odbiorczego elementu drogi słuchowej, opracował i wdrożył metody badań obrazowych drogi słuchowej z zastosowaniem funkcjonalnego rezonansu magnetycznego i EEG, stworzył nową elektrodę implantu ślimakowego i implantu pasywnego, opracował nową metodę chirurgiczną PDT – „sześciu kroków” wg Skarżyńskiego. Przyniosło to wymierne korzyści dla społeczeństwa. Instytut od 20 lat wykonuje najwięcej w świecie operacji poprawiających słuch. Tutaj, jako pierwsze w świecie, zostały wykonane operacje zachowania resztkowego słuchu, częściowej głuchoty u dorosłych i dzieci. Dokonania Instytutu sprawiły, że pierwotne wskazania do stosowania implantów ślimakowych dotyczyły dziesiątek tysięcy osób, a teraz dotyczą możliwości leczenia dziesiątek milionów. Wiązało się z tym wdrożenie wielu nowych implantów i wielu nowych rozwiązań. Profesor podkreślił, że w tym okresie Polacy mieli do nich dostęp jako pierwsi lub jedni z pierwszych w świecie.

W ramach upowszechniania osiągnięć w nauce światowej, został zorganizowany cykl warsztatów międzynarodowych. Ponad 4,5 tys. naukowców z całego świata odwiedziło Światowe Centrum Słuchu w Kajetanach biorąc udział w warsztatach i operacjach pokazowych. Operacje pokazowe były przeprowadzane w wielu miejscach na świecie. Ponadto Instytut prowadzi badania populacyjne. W 1993 r. rozpoczęto badania słuchu noworodków i niemowląt, w latach 1990-2000 – badania przesiewowe słuchu u dzieci w wieku szkolnym, w latach 2008-2021 prowadzone były badania populacyjne zmysłów. Niezwykle ważna w działalności Instytutu jako jednostki naukowo-badawczej była integracja środowiska naukowego w Polsce. Miało to miejsce podczas realizacji Wielospecjalistycznego Programu „Po Pierwsze Zdrowie”, w którym uczestniczyli eksperci z Komitetu Nauk Klinicznych PAN, Rady Głównej Instytutów Badawczych, uniwersyteckich zespołów ekspertów z prawie 30 specjalności. Celem programu było kształtowanie postaw prozdrowotnych i budowanie solidarności pokoleniowej. Z inicjatywy osób zaangażowanych w program odbyły się też dwa kongresy „Zdrowie Polaków”. Upowszechnianie nauki to również działania poza środowiskiem naukowym. W 2007 r. Instytut zorganizował wystawę w Parlamencie Europejskim pokazującą możliwości, jakie dają badania przesiewowe całej populacji. Zaowocowało to zaproszeniem do udziału w debatach PE w 2018 r. i 2019 r. Podczas polskiej prezydencji w UE, Instytut zaproponował organizacjom europejskim opracowanie konsensusu dotyczącego wczesne wykrywanie wad słuchu, wzroku i mowy u dzieci w wieku szkolnym, czego skutkiem było przyjęcie konkluzji Rady UE dotyczących wczesnego

wykrywania i leczenia zaburzeń komunikacji u dzieci. W 2019 r. miała miejsce światowa premiera Musicalu „Przerwana Cisza”, z udziałem osób, które odzyskały słuch dzięki osiągnięciom nauki i techniki. Powołany też został Międzynarodowy Festiwal Muzyczny Dzieci, Młodzieży i Dorosłych z Zaburzeniami Słuchu „Ślimakowe Rytmy”.

Pandemia miała wpływ na wszystkie obszary aktywności Instytutu. Pracownicy Instytutu włożyli ogromny wysiłek w realizację wszystkich zobowiązań, co było szczególnie trudne w momentach nieobecności nawet połowy osób zatrudnionych. Ten wysiłek można ocenić odnosząc się do skali światowej. Tylko w pierwszym kwartale br. w Instytucie wykonano usługi wysokospecjalistyczne związane z leczeniem osób z całkowitą lub częściową głuchotą na poziomie 25% tego, co wykonuje w ciągu roku prawie 150 ośrodków amerykańskich. Pokazuje to, jakie możliwości daje funkcjonujący Instytut. Obecnie prowadzone są prace nad uruchomieniem przygotowań do powszechnych badań zmysłów: słuchu, wzroku, smaku oraz węchu, a także głosu u dzieci w wieku szkolnym. Jest to niezwykle ważne, gdyż badania populacyjne są fundamentem współczesnej medycyny i realnej profilaktyki.

Wśród problemów instytutów medycznych prof. Skarżyński wymienił: zbyt małą kwotę subwencji, zbyt niskie finansowanie przez NFZ usług wysokospecjalistycznych, realizowanych w instytutach. Wskazał również na potrzebę zapewnienia możliwości finansowania przez MZ różnych zadań instytutów medycznych, które wynikają z ich specyficznej roli w systemie ochrony zdrowia.

Przewodniczący Rady Głównej podziękował prof. Skarżyńskiemu za wygłoszenie referatu i otworzył dyskusję.

Dr M. Kraska, Wiceprezes Centrum Łukasiewicz ds. Badań i Rozwoju, przedstawił krótką informację na temat działalności Sieci Badawczej Łukasiewicz i wystąpił z propozycją przedstawienia pogłębionej informacji podczas jednego z kolejnych posiedzeń Rady Głównej.

Prof. J. Żmija wyraził uznanie dla działalności Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu. Stwierdził, że nauka jest niezbędna do zapewnienia dalszego rozwoju gospodarki polskiej, zauważył również, że widoczne jest zróżnicowanie jakości działalności poszczególnych instytutów.

Prof. Rafalski odpowiedział na pytanie prof. A. Więcka dotyczące ewaluacji instytutów badawczych. Zwrócił uwagę na drugie kryterium ewaluacji, które nie jest doskonałe, gdyż pod uwagę są brane tylko niektóre źródła finansowania przychodów jednostki, dotyczy to również uczelni i PAN. W przypadku instytutów medycznych nie są uwzględniane projekty badawcze finansowane przez NFZ. Całkowicie są marginalizowane projekty finansowane przez przemysł, co jest bezzasadne. Istnieje ryzyko, że przy zastosowaniu obecnych kryteriów, duża część dobrych instytutów może nie uzyskać odpowiednich kategorii.

Następnie odniósł się do pytania zadanego przez dra hab. K. Palkę, Przewodniczącego AMU, dotyczącego raportu NIK o finansowaniu instytutów badawczych, w którym wskazano, że tylko niewielka część przychodów stanowiła sprzedaż wyników badań naukowych i prac rozwojowych. Poinformował, że przychody instytutów pochodzą z różnych źródeł. Około 8-10% to subwencja, większość stanowią przychody z projektów badawczych, natomiast 11,5% wskazane przez NIK, jest to sprzedaż, np. know-how, licencji, wiedzy. Prof. C. Możeński zwrócił uwagę, że raport NIK dotyczył wszystkich instytutów, natomiast instytuty przemysłowe mają zdecydowanie większe przychody ze sprzedaży wdrożeń. Brak rozróżnienia typów instytutów w raporcie może być mylący dla

odbiorcy. Prof. M. Szczerek poinformował, że jako członek Komitetu Monitorującego POIR, wraz z prof. Rafalskim, przez trzy lata zabiegał, aby jednostki naukowe mogły być konsorcjantem w projektach zgłaszanych w ramach tego funduszu. Na szczęście udało się to osiągnąć. Wcześniej projekty były pozyskiwane przez firmy, następnie jednostki naukowe startowały w przetargach do wykonania badań, były tworzone konsorcja. Właścicielami wypracowanych rozwiązań były firmy. Nie było więc potrzeby sprzedawania im tego, co do nich należy. Stąd też ten zaniżony procent wykazany w raporcie.

Prof. G. Borkowska zadała pytanie o funkcjonowanie instytutów w ramach SBŁ w świetle dyskusji prowadzonej przed powstaniem Sieci. Prof. Rafalski wyjaśnił, że kontrowersje wzbudził pierwszy projekt, który zakładał stworzenie narodowego instytutu technologicznego złożonego ze wszystkich instytutów, które finalnie weszły do SBŁ. Utworzenie takiego instytutu spowodowałoby utratę różnego rodzaju uprawnień poszczególnych instytutów. Na skutek dialogu z RGIB zrezygnowano z tego pomysłu na rzecz SBŁ, w której każdy instytut zachował osobowość prawną i dotychczasowe uprawnienia.

Prof. Rafalski udzielił odpowiedzi na pytanie dra Ł. Kierznowskiego o niepubliczne instytuty badawcze. Wyjaśnił, że RGIB jest otwarta na tworzenie nowoczesnych rozwiązań, prywatnych instytutów, które wsparłyby rozwój badań w Polsce. Niezbędne jest stworzenie stosownych regulowań prawnych.

B. Dąbrowski, Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii i Rozwoju MRiRW poinformował, że Ministerstwo Rolnictwa sprawuje nadzór nad 12 instytutami badawczymi. Następnie odniósł się do kwestii komercjalizacji wyników badań i mierzalności efektów. Zwrócił uwagę, że instytuty badawcze zgodnie z ustawą o instytutach badawczych są uprawnione do tworzenia spółek kapitałowych w celu komercjalizacji wyników badań naukowych, prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami.

Prof. Z. Marciniak podziękował referentom za interesujące przedstawienie działalności instytutów, a zgromadzonym za aktywny udział w dyskusji.

III. Przyjęcie porządku obrad

Prof. Z. Marciniak poinformował, że w punkcie V. Zaopiniowanie aktów prawnych przewidziane są dwa projekty aktów prawnych:

- projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli,
- projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadzoru pedagogicznego.

Rada jednogłośnie przyjęła przedstawiony porządek obrad.

IV. Informacje i sprawy bieżące

Prof. Z. Marciniak odniósł się do niezręcznej sytuacji z zaproszonym gościem podczas majowego posiedzenia plenarnego Rady, który dołączył do posiedzenia w drugiej jego części, przeznaczonej wyłącznie dla członków Rady. Aby zapobiec takim zdarzeniom w przyszłości, zostanie zablokowany swobodny dostęp do posiedzenia.

Prof. Z. Marciniak poinformował, że:

- w dniu 7 czerwca odbył rozmowę z Min. W. Bernackim; Profesor uzyskał informacje, że uwagi Rady Głównej do projektu ustawy o zmianie ustawy PSWiN z dnia 6 maja nie zostaną uwzględnione przez Min. P. Czarnka oraz że w Ministerstwie nie są prowadzone prace nad projektem ustawy o Akademii Kopernikańskiej, o której jest mowa w Polskim Ładzie;
- w dniu 27 maja odbyło się spotkanie online przedstawicieli Rady Głównej z prof. M. Kwiekim; prof. Kwiek przedstawił wyniki projektu „Reforma Systemu Pomocy Materialnej dla Studentów w Polsce” prowadzonego w latach 2019-2021 przez konsorcjum Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie;
- w dniach 28-29 maja uczestniczył w posiedzeniach KRASP; Przewodniczący KRASP przedstawił wystąpienie programowe; tekst wystąpienia zostanie udostępniony członkom Rady;
- w dniu 9 czerwca uczestniczył w Forum Jakości pt. „Czego dowiedzieliśmy się o szkolnictwie wyższym w trakcie pandemii COVID-19? Zapewnianie jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym – kryzysy i szanse w perspektywie krótko- i długookresowej.” organizowanym przez PKA; prof. Marciniak wystąpił w panelu otwierającym debatę wraz z prof. A. Mężykiem (KRASP), prof. D. Surowikiem (KRePUZ), prof. G. Mazurkiem (ALK), M. Grochowskim (PSRP) i P. Soroczyńskim (KIG); Profesor uzyskał informację od Przewodniczącego PKA, że Collegium Intermarium przeszło wstępną akredytację PKA (przed rejestracją szkoły oraz przed uruchomieniem kierunku studiów);
- w internecie pojawiła się informacja o planowanym utworzeniu uczelni Ministerstwa Finansów, która będzie kształciła kadry finansowe;
- wpłynęło porozumienie zawarte przez trzy reprezentatywne zawiązki zawodowe, dotyczące przedstawicieli w Radzie kolejnej kadencji; zgodnie z nim, FZZ wskaże przedstawiciela na całą kadencję, natomiast NSZZ „Solidarność” i OPZZ – na połowę kadencji (NSZZ – 1.01.2022-30.06.2024, OPZZ – 1.07.2024-31.12.2025).; dr inż. B. Dołęga zwrócił uwagę na nieprecyzyjne zapisy ustawy PSWiN dotyczące przedstawicieli związków zawodowych w Radzie Głównej.

V. Zaopiniowanie projektów aktów prawnych

Prof. Z. Marciniak poinformował, że wpłynęły trzy projekty aktów prawnych, których nie skierował do zaopiniowania przez Radę.

- projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków przyznawania pomocy finansowej w ramach poddziałania „Wsparcie dla szkolenia doradców” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz warunków i trybu jej wypłaty,
- projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków przyznawania pomocy finansowej w ramach poddziałania „Wsparcie korzystania z usług doradczych” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz warunków i trybu jej wypłaty,
- projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, w którym proponuje się zwiększenie liczby godzin wychowania fizycznego w zamian zmniejszenia liczby godzin religii, przy utrzymaniu ogólnego tygodniowego wymiaru godzin.

1. Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadzoru pedagogicznego

Przewodniczący Rady Głównej omówił projekt rozporządzenia, następnie przedstawił projekt uchwały, w której Rada stwierdza, iż powinien zostać utrzymany dotychczasowy model nadzoru pedagogicznego, gdyż proponowana rezygnacja z ewaluacji na rzecz kontroli placówek jest niekorzystna.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę. Uchwała Nr 182/2021 stanowi załącznik do protokołu.

2. Projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli

Przewodniczący Rady Głównej omówił projekt rozporządzenia i przedstawił projekt uchwały. Placówki doskonalenia nauczycieli, nie powinny się zajmować nadawaniem nowych kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu nauczyciela, a jakość kształcenia nauczycieli powinna podlegać ocenie PKA.

Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę. Uchwała Nr 183/2021 stanowi załącznik do protokołu.

VI. Sprawy różne i wolne wnioski

Prof. Z. Marciniak poinformował, że wbrew zapowiedziom z ostatniego posiedzenia plenarnego, wstrzymał się z przygotowaniem projektu uchwały w sprawie humanistyki, ponieważ doszedł do wniosku, że nie widzi właściwych adresatów, do których można by skierować uchwałę. Tę kwestię profesor zawarł w sprawozdaniu podsumowującym kadencję. Prof. G. Borkowska zgodziła się w kwestii braku uchwały. Ustalono, że prof. Marciniak zwróci się do Ministra z prośbą o wyjaśnienia czy monografie wydane poza listą wydawnictw będą podlegać ocenie w procesie ewaluacji, w jaki sposób należy zgłaszać takie monografie do oceny eksperckiej, czy i kiedy zostaną wpisane na listę wydawnictw naukowe, które przeszły procedurę oraz złożyły aplikację w podanym terminie do 20 lutego br.

VII. Przyjęcie protokołu XXX posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (12 maja 2021 r.)

Rada przyjęła protokół jednogłośnie.

VIII. Zamknięcie posiedzenia

Prof. Z. Marciniak podziękował członkom Rady za udział w obradach i zamknął posiedzenie.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Zbigniew Marciniak

Załączniki:

1. Porządek obrad
2. Uchwały nr 182-183